अनाख्याय कथं नाम भवता भुवनेश्वर । ममैतत् कृत्यमारब्धं देव केनापि हेतुना ।
अथवा भवितव्येन कर्म्मजेन प्रयुज्यते । जगद्वृत्रघ्न न विधिः शक्यः समतिवर्त्तितुं ।
सहसैव तु कार्य्याणामारम्भो न प्रशस्यते । तदेतत् सहसारब्धं कार्य्यं दास्यति लाघवं । ७४०५
वृहस्पतिं महात्मानं महेन्द्रोऽथाब्रवीद्वचः । एवं गतेऽद्य यत् कार्य्यं तद्भवान् वक्तुमर्हति ।
तमुवाचाथ धर्म्मात्मा गतानागततत्त्ववित् । अधोमुखश्चिन्तयित्वा वृहस्पतिरुदारधीः ।
यत्स्व सह पुत्त्रेण योधयस्व जनार्द्दनं । तथा शक्र करिष्यामि यथा न्याय्यं भविष्यति ।
वृहस्पतिस्त्वेवमुक्त्वा क्षीरोदं सागरं गतः । आचष्ट चैव मुनये कश्यपाय महात्मने ।
तच्छ्रुत्वा कश्यपः क्रुद्धो वृहस्पतिमभाषत । अवश्यं भाव्यमेतद्भोः सर्व्वथा नात्र संशयः । ७४१०
इच्छतः सदृशीं भार्य्यां महर्षेर्देवशर्म्मणः । अपध्यानकृतो दोषः पतत्येष शतक्रतोः ।
अस्य दोषस्य शान्त्यर्थमारब्धश्च मुने मया । उदवासः स दोषश्च प्राप्त एव सुदारुणः ।
तद्गमिष्यामि मात्राऽस्य महादित्या तपोधन । उभौ तौ वारयिष्यामि दैवं संवदते यदि ।
वृहस्पतिस्तु धर्म्मात्मा मारीचमिदमब्रवीत् । प्राप्तकालं त्वया तत्र भवितव्यं तपोधन ।
तथेति कश्यपश्चोक्त्वा सम्प्रस्थाप्य वृहस्पतिं । जगामार्च्चयितुं देवं रुद्रं भूतगणेश्वरं । ७४१५
तत्र सौम्यं महात्मानमानर्च्च वृषभध्वजं । वरार्थी कश्यपो धीमानदित्या सहितः प्रभुः ।
तुष्टाव च तमीशानं मारीचः कश्यपस्तदा । वेदोक्तैः स्वकृतैश्चैव स्तवैः स्तव्यं जगद्गुरुं ।

॥कश्यप उवाच॥ उरुक्रमं विश्वकर्म्माणमीशं जगत्स्रष्टारं धर्म्मदृश्यं वरेशं । सशर्व्वं त्वां धृतिमद्धाम दिव्यं विश्वेश्वरं भगवन्तं नमस्ये ।
यो देवानामधिपः पापहर्त्ता ततं विश्वं येन जगन्महत्त्वात् । आपो गर्भो यस्य शुभा धरित्र्यो विश्वेश्वरं तं शरणं प्रपद्ये ।
शालावृकान् यो यतिरूपो निजघ्ने दत्तानिन्द्रेण प्रणुदोऽहितानां । विरूपाक्षं सुदर्शनं पुण्ययोनिं विश्वेश्वरं यामि मूर्द्ध्ना प्रपद्ये । ७४२०
भुङ्क्ते य एको विभुर्ज्जगतो विश्वमग्र्यां धाम्नां धाम सुकृतित्वान्न धृष्यः । पुष्यात् स मां महता शाश्वतेन सोमपानां मरीचिपानां वरिष्ठः ।
अथर्व्वाणं सुशिरसं भूतयोनिं कृतिनं धीरं दानवानाञ्च बाधं । यज्ञे हूतं यज्ञियं संस्कृतं वै विश्वेश्वरेशं शरणं यामि देवं ।
जगज्जालं विततं यत्र विश्वं विश्वात्मानं प्रीतिदेवं गतानां । य ऊर्द्ध्वगं रथमास्थाय याति विश्वेश्वरः स सुमना मे ऽस्तु नित्यं ।
अन्तश्चरं रोचनं चारुशाखं महाबलं धर्म्मनेतारमीड्यं । सहस्रनेत्रं शतवर्त्मानमुग्रं महादेवं विश्वसृजं नमस्ये ।
शुचिं योगं शंसनं शान्तपापं शर्व्वं शम्भुं शङ्करं भूतनाथं । धुरन्धरं गोपतिं चन्द्रचिह्नं रिषीकाणामयनं यामि मूर्द्ध्ना । ७४२५
आशुः शिषाणं वृषभं वोरुवाणं कृतं धर्म्मं वितथं चाशु शेषं । वसुन्धरं समृजीकं समं त्वां धृतव्रतं शूलधरं प्रपद्ये ।
अनन्तवीर्य्यं धृतकर्म्माणमाद्यं यज्ञस्येशं यजताञ्चाभियोज्यं । हविर्भुजं भुवनानां सदैव ज्येष्ठं द्विजं धर्म्मभृतं प्रपद्ये ।
परं गुणेभ्यः प्रश्निगर्भस्वरूपं यशःशृङ्गं व्यूहनं कान्तरूपं । शुद्धात्मानं पुरुषं सत्यधाम सम्मोहनं दुष्कृतीनां नमस्ये ।
युक्तोङ्कारं स्वशिरसं चारुकर्म्म दृढव्रतं दृढधन्वानमाजं । शूरं वेत्तारं धनुषोऽस्त्रातिरेकं पतिं पशूनां शमनं नमस्ये ।